

ഒരു കാല ഗീതം

എം. കെ. ഫുള്ളൻ.

ശ്രീകാരിതം

ഗ്രാമകർത്താവാഃ: —

എം . കെ . ആണ്ടേൻ .

കനകാലയം, കുള്ളൂർ.

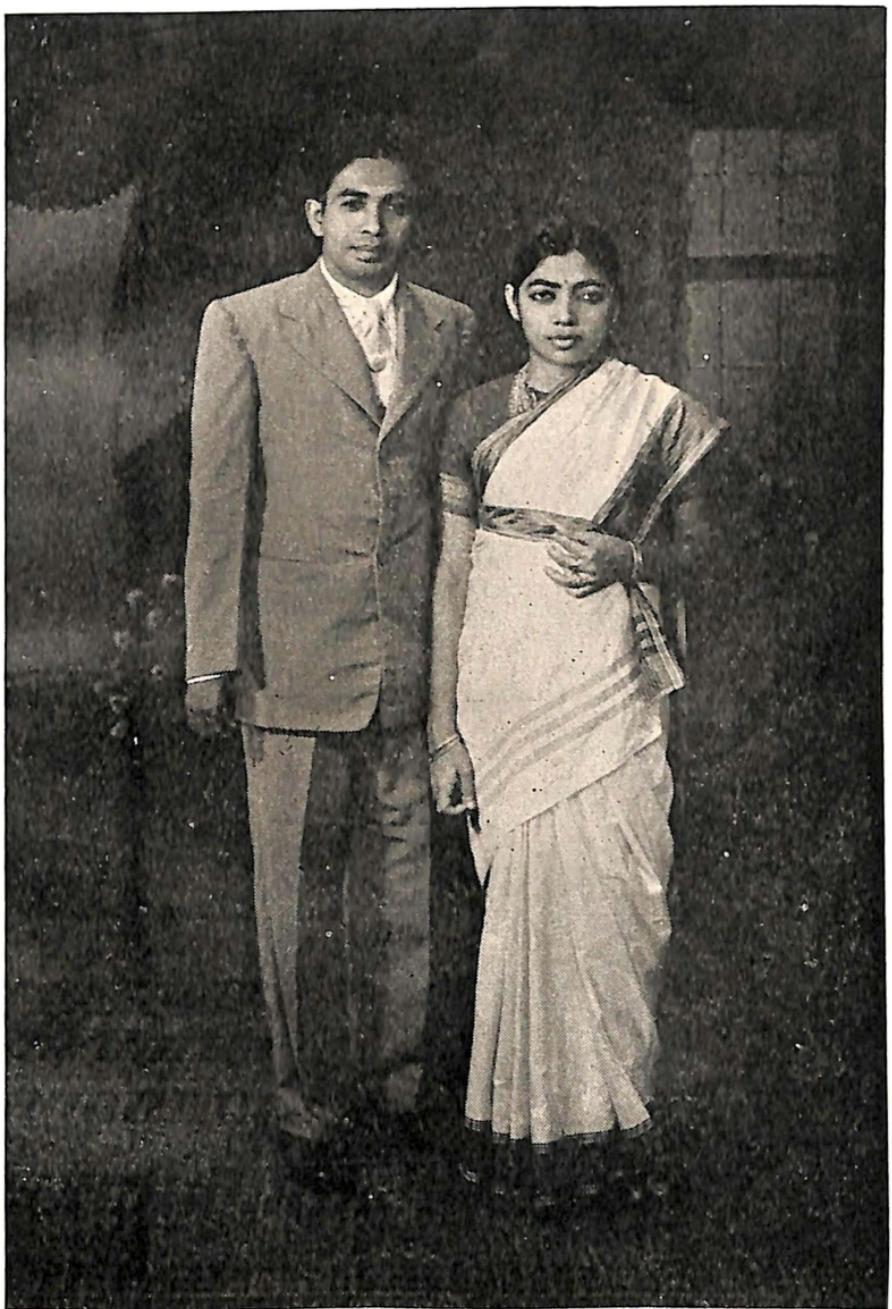
കുള്ളൂർ പ്രിൻറിംഗ് വർഷിന്റെ ലഭ്യമിരിയാം; കുള്ളൂർ.

കോപ്പ്— 500

[വില 8 ഓ.

പക്ഷപ്പെട്ടാണ് സ്വന്തത്താം.

ദേരെങ്ക കൊല്ലുത്തിനമുള്ളിൽ ദിവംഗത
രായ സദോദരി, സദോദരൻ,
ശ്രദ്ധ, പ്രിയതമ എന്നിവയുടെ
പാവനസ്ത്രണയ്ക്കവേണ്ടി!

അവതാരിക

മലയാളത്തിലെ വിലാപകാവ്യപ്രസ്താവനകൾക്ക് കന്നൻകാരം മുതൽക്കൂട്ട് എന്ന നിലയിൽ ഇപ്പുസ്തകം സംഖ്യയിൽ കണ്ണം അവതരിപ്പിക്കാവാൻ ശ്രദ്ധാന്വേഷകയല്ല. പ്രക്ഷേ, ഒരാണ്ടിനിടയ്ക്കായ മുന്നോന്തരം ഒരു ഭാഗം ആ പ്രാഥമ്യക്കുള്ളിടെ—വിതിച്ചു പ്രാഥമ്യ പഠിയിടെ—ഓകാലദേഹവിശ്വാസം ഇം ജീവകവിശ്വാസയിൽ അഗാധമായി സ്വർഖത്തിൽനിന്നും അതാതുസമയം നീറ്റി പ്രാഥമ്യ കവിതാശകലയ്ക്കാണ്, എന്നുയൽത്തിന്റെ അഗാധതയിൽനിന്നും വികാരത്തിന്റെ പരമോന്തരിയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തവയാണെന്ന് പറയാതെ നിപ്പാഹച്ചില്ല. അതജും സംഖ്യയിലാരംസംബന്ധിച്ചുടെതാഴും എന്നുയിൽക്കൊണ്ടു മെച്ചും ഇം കവിതകൾ കണ്ണം. വികാരത്തരാശ്ശിതമായ എന്നുയൽത്തിൽനിന്നും താനേ ഉണ്ടിവരുന്നതെ സംസ്പദനീയമായ കവിതയാഖ്യകയുള്ളിടവകിൽ, അന്വാചകരെ സ്ഥായിയായ ശോകരസത്തിൽ ആമഗമാക്കാവാൻ കഴിയുന്നതെ യമാൽ വിലാപകാവ്യമാവുകയുള്ളിടവകിൽ, മലയാളത്തിലെ എത്തർപ്പുസ്താവത്തിൽ സമാദരണീയമായ ഒരു സ്ഥാനം ഇപ്പുസ്തകത്തിന്ന് കൽപ്പിക്കാമെന്നതിൽ പാക്ഷാന്തരമാണാകാവാൻ ഇടയില്ല.

നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ വിലാപകാവ്യങ്ങൾ വച്ചരെയില്ല. പ്രക്ഷേ, ഇം ദേശപ്പെടുത്തിലും, വിശ്വസാഹിത്യക്കൂതികളിലുംപെട്ടു താവുന്ന ചില കൂതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും നാമക്കലിമാനാർഹമാണോ. നാലപ്പുടംകുറഞ്ഞ “കണ്ണാർത്തത്തിളി”യും, ആശാന്തിന് “പ്രഭാദാ”യും അവയിൽ മാത്രിക്കാൻ താഴെയാണ്. എന്നാൽ, അഞ്ചാ പ്രക്ഷേട എന്നുയെവകാര്ത്തയെ തരശ്ശിതമാക്കബാഷ്യം കഴിവിനെ

സംഖ്യാധിച്ചുട്ടറോളം റണ്ടും വ്യത്യസ്തമണ്ഡലങ്ങളാണ് സ്ഥിരിച്ചെഴുന്നതെന്നു് നിമ്മൻസരമതികൾ സ്ഥാതികൾ. മധുവിധി വിക്രൂർഖരാംപരാം തങ്കിനിൽക്കേതെന്നു് പ്രാണപ്രയാസി അകാലത്രുത്യവിനിരയായിത്തീരക എന്ന ഭരണത്താംഭവം, ഒരു സാഹിത്യവല്ലഭക്തൻറെ ദേഹാവിധ്യാശംഭവം ഭാഷയ്ക്കും സൗഖ്യത്തു കൊക്കണ്ട വാദത്തിബേദ്ധ തീരാനഘ്നതെക്കാരാ എന്നയസ്ത്രിയായി രിക്ഷമെന്നതു സപാഭാവികമാണെല്ലാ. ഒന്ന് കവിയുടെ ഏദേഹത്തിലും മററ്റും കവിയുടെ മസ്തിഷ്ടുതേയമാണ് ക്രൂരതൽ സ്വർഥത്തും മസ്തിഷ്ടുതതിൽനിന്നും ക്രൂരതൽ ശബ്ദാലങ്കാരനും ഭിലമാക്കവാൻ തരക്കാവിക്കു് ക്രൂരതൽ സൗഖ്യത്തിലും സമയവും ലഭിച്ചു. ആ നിലയ്ക്കാണ് അവാ വ്യത്യസ്തമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിന്മക്കുന്നവെന്നു് പ്രതിപാദിക്കുവാനിടവന്നതു് പ്രകൃതത്തിലെ “ശ്രോ കഗീതം” വൈകാരികതയെസംഖ്യാധിച്ചുട്ടറോളം “ക്രൂനിർ ത്രഞ്ജീ”യുടെ വശത്താണ്‌രിക്ഷക്കാളു്; അതും പ്രാഥവ്യംവഹി ക്ഷേമ ഒന്നാം ഭാഗത്തിലെ പുത്രത്തെത്താംഖ്യാദിച്ചുട്ടറോളംവും.

“ക്രൂനിർത്തഞ്ജീ” വൈരാഗ്യത്തിൻറെ പാരമ്യത്തിൽനിന്നും നാടലെടുത്തതാണെല്ലാ. അകാലപ്രസവത്തിലാണെല്ലാ “ക്രൂ നാിർത്തഞ്ജീ”യുടെ കുത്താവിക്കും പ്രാണപ്രയാസി പ്രാണനും വൊടിംതത്തു് അതുവരെ,

“കരുട്ടുനാം.ക്രൂനിർലോറ്റുനാം
ഞാനാ; ഇരിക്കി! തവ ദിവ്യഭാഗം
തുറക്കുണ്ണിരയുന്നുട മുയിൽ; അന്നീ—
യാന്ദ്രുദ്ധരീ.തന്തിൽ മിച്ചിച്ചുവിത്തം.”

അങ്ങിനെ മഹാകവി പ്രഥ്യാശാനിർഭരിക്കുന്നായി. പക്ഷേ, ഹതവിധി തീക്കരിക്കുന്ന വൈരാഗ്യത്തിലേക്കാണ് അദ്ദേഹത്തെ തള്ളിവിട്ടതു് മഹാകവി നിരാശരായി വിലപിക്കുകയാണ്:—

“അംഗലൈക്കിട്ടമട്ടുത ഭാഗഡയയ—
മിച്ചുള്ളിവനെന്തു കിനാവിചേരു?—
കിനാവിലും ഒരു വഴിയില്ലയെന്നാൽ
മാപാപി ഞാൻ എ! മുതലായ്ക്കന്ദലും.”

നോരേമറിച്ചും, “ശ്രോകഗീതി”ത്തിന്റെ കത്താവിനൊസംബന്ധി പ്രേക്ഷന്തോഷം ഫ്രൂംഗാർഡ വഴി കൊട്ടിയടക്കത്തിട്ടില്ല.

“പോകട്ടു! ഞാനെന്തുപ്പിയ രോധമായ്ക്കും
നോക്കീടുവാ, നാഡുംയാഗ്രമാമോ?
സന്തനങ്ങമാണെന്തുപ്പിയതന ദിവാ—
സമാത്ര രക്ഷിക്കക്കായെന്തു യഥം.”

എന്നും അദ്ദേഹത്തിനും സമാദ്ധോസംബന്ധിനും വകയുണ്ടു്. ചരം
പ്രോക്കമായ്ക്കും മുസ്തിരമാക്കുവാൻ ഇടവത്തത്തെതന്നുവെച്ചു മഹാക
വി “ക്ലീരാറിനൊഫക്ഷു്” നിത്തംനാജ്ഞ. നോരേമറിച്ചും, വി
ധിവെബുദ്ധത്താൽ ലഭ്യനായ സുതനു വിഡിയാംവണ്ണും വള്ളത്തി
ക്കൊണ്ടുവരിക എന്ന “ധമ്മം നിയമമുകാരം ദഃവത്തിലും ശീരു
പാത്തിട്ടു്” എന്ന “ശ്രോകഗീതി”ത്തിന്റെ കത്താവിനും സമാ
ദ്ധോസമുഖാക്കാണുണ്ടു്.

ക്ലീ.പിൽമുണ്ടിക്കരാക്കരിയാലു
മുസ്തിരം മക്കലി.ക വിഴുക്കതിയുള്ളിൽ.

എന്നും പ്രദമദ്ദ്രോഹ തതിൽത്തനന തദ്ദേശ ആദ്ധ്യാത്മം,

ക്ലീ.പിലുഗഡാം നാബ മിത്തു ശബ്ദാ,
ക്ലീ.പിലുഗഡാം രസവിന്തു പക്കാ,
ക്ലീ.പിലുഗഡാം ചതു ജീ പമാക്കും,
ക്ലീ.പിൽ വാഴനം ഇന്തസപ്രത്യുഹാ!

എന്നിങ്ങിനു കവിത മുഴക്കു സ്ഥായിയായി കളിഞ്ഞും മിനിയും
നിന്മക്കുകയാണും. അതെ, “ശ്രോകഗീതം” നീഡന പ്രദയത്തെ

നോ ഒരു തെലുപ്പൊന്മാണ്; വിരക്തമാർക്ക ഒരു ശീപ്പസ്റ്റം മാണ്.

പയറിത്തശകിയ ഒരു തുലികയല്ല ഈ ഗ്രന്ഥകത്താവിന്നേര തെക്കിലും, വാസനാസന്ധിമായ ഒരു സംസ്കൃതവീദ്യമാണെങ്കിൽ തതിന്നേരതെന്നോ ഈ ലഘുകാവൃത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളും സുതരാം വിച്ഛിച്ചേരാതുന്നണ്ടോ

അതുന്നേരം പണിയുന്നതിനോ—
അജ്ഞിച്ചവെച്ചീടിന പണ്ട്രണിച്ചും
കതിച്ചേരിക്കാ പട്ട പാവകൾ! നിന്ന്
സംസീകാരമത്തുമധ്യഃപതിച്ചു?

എന്നിങ്ങിനെ അക്കുത്തിമസുന്ദരവും അലക്കാരസുഖവുമായ നിരവ ഡി ഫ്രോക്ക്സിൽ പ്രക്തതതിലുല്ലരിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ, “ശോകഗീത” അതിലെങ്ങിയ സാഹിത്യസംപ്രദായല്ല, അതിൽ അംഗിയായ ആശയസംപ്രദായം അതിനു നിഭാനമായ അക്കത്തി മാത്മാവർത്തയും അന്നാം ഈ അവതാരികയുള്ളതു നിഭാനമായി തോൻ പരിഗണിക്കുന്നതെന്നാണുമേ അസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

ഈ കവിയുടെ തോൻ സഖ്യഭാവക്കും റോജനും ഈ ലഘു കാവൃത്തെ തോൻ നിമ്മർസാരമതികളുടെ അക്കെത്തവമായ സ്വാഗതമാസ്തിലേക്കുള്ളിക്കുന്നു.

കുമാർ,
5—7—'56. } }

എം. പി. എൻ. നായർ.

ഒ രോക്കറി തം

ഹാ! ഇവിതം സ്നേഹവിലാപകാവ്യം,
യതാജ്ഞഭൈശ്ചാം രസഭാവദ്ദേശം;
കണ്ണിരിൽമുഖഭിക്രകേരിയാലേ
മണ്ണിശന്റെ മക്കൾക്കു വിമുക്തിയുള്ളി. 1

ചുവാത്തകം ലോക, മതല്ലവിശ്ര-
സാഹിത്യവും ശ്രോകരസാത്ഥകംതാൻ;
ശ്രോകം മരജ്ഞാനായ ബന്ധുവാകാം,
സന്മാധ്യമോതും മൃത്യതനായാവാം. 2

എന്തിന്നവിശ്രപ്പരനിപ്രപദ്യും
പൊന്നുകട്ടപോലെന്നമൃതകിട്ടനു?
എന്നുചൂട്ടും നാന്നയമാക്കവാങ്ങോ,
കണ്ണിരിലിട്ടും കരനീകിട്ടനു? 3

ആകാശരംഗത്തടി മുക്കുടം
മേഘഭലഭവും ഹാ! ചൊരിയുന്ന കണ്ണിൻ!
നിർഭാഗ്രനാകം കലിതന്നപ്രഭാവ-
മിഛുവിലും വിണ്ണിലും ഭാന്നപോലും! 4

എങ്ങാകിലും ഭസ്മ ഹസംഭവങ്ങ്-
ഉണ്ടാരിലും ദേഹമുദ്രനും;
ഉല്ലാസമേരനാ ജനങ്ങൾപോലു-
മല്ലിനീര തല്ലുറ കരത്തുഴപാകും!

5

വൈകല്യമേരുജീള അൽ വേണുവിൽനി-
നല്ലുനാമാകിലു രസങ്ങൾ,നാൽ
ഭിവക്ഷതംകാണ്ട തകന്നുള്ളതിൽ
സംജ്ഞാത ശാം ശാശ്പത്രങ്ങാക്കരീതം!

6

എന്താനിനാൽ ജീവിതസൗഖ്യബീശൻ
ചെന്തിക്ക ലാക്കാക്കിയെരിച്ചിട്ടുന്നു?
സന്താപമേകം ഭഗവദ്പിലാസം
ചിന്തക്കതീതം, തിരിയാ രഹസ്യം!

7

എന്നല്ല ശോകാശി നിരന്തരംഗം
കാലൻപട്ടക്കണ്ണാളവിൽ, മഹേശൻ
താപംശമിപ്പാനതകനാതിനോ
കണ്ണീരിക്കാശിങ്കു തളിച്ചിട്ടുന്നു?

8

ആവശ്യ, ധാവശ്യ, ധടികടിക്കി-
അംബത്തുനല്ലുനാതുമീശപരൻതാൻ;
ആവശ്യതിനം മരഭാഗമുണ്ടാം,
താപം തണ്ണക്കാം നിയതിക്രമത്താൽ!

9

കണ്ണീരിലുണ്ടാം നലമത്തുജാലും,
കണ്ണീരിലുണ്ടാം രസവിന്മുഖപ്പും;

കണ്ണിരിലുണ്ടാം ചുത്രജീവമായ്ക്കും,
കണ്ണിരിൽവാഴനു ഇന്ത്യൻപത്രചം!

10

അംഗുഷ്ഠിലില്ലെന്നുന്നരമായ ലോക-
രംഗത്തിനേതൃപാട്ടായ ഭദ്രിപാകം
ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ വഴിയില്ല; ഭഃവ-
സത്യംപ്രപഞ്ചത്തു മിനക്കിട്ടുന്നു!

11

ആഴിക്കുമുള്ളിൽ മന്മഹേനകാണാ-
രുളിക്കുമുള്ളിൽ കനകംലഭിക്കാം;
ഭഃവാബ്ദിയിൽപ്പെട്ട വലന്തിട്ടനോ-
ക്കെന്തുണ്ട് താങ്കു, ത്രക്കെക്കണ്ണനീരോ?

12

എറം കരഭേപ്പിയരണ്ണിലവതു,
സൗഖ്യമന്ത്രമേറം കസ്യമണ്ഡാകാണ്റരു!
ഇററിറവീഴും ചുടകള്ളുനീരിൽ,
മറേറിട്ടു രഥാഗണങ്ങൾ കാണ്റരു!!

13

ഹാ! ജീവിതം തല്ലി മെതിച്ചുവേണും,
കാലാനു ധാന്യപ്പുര പുത്രത്തിശാക്കാൻ;
പിട്ടൽ പ്രഴക്കാനിടന്തല്ലിടാതെ
കൊഞ്ഞുനും, കട്ടിക്കളി കാലനെല്ലാം!

14

പാവങ്ങാളാപ്പുംഹതഭാഗ്രവുക്ക്ഷം,
ഭഃവാബ്ദിയിൽമുക്കി വലിപ്പുതെനേ!
ജീവ ചുവം തെല്ലിടതോന്നിയാക്കാം,
സംസാരയാത്രക്കുതു പോതമാവാം!!

15

11

ബാലായണൻ ക്ഷീണമാഴിംതമട്ടിൽ
മനസ്സിൽ തുകിയുണ്ടിട്ടേബാൾ,
ശോകാന്ന്‌വത്തിൽ മരയുന്നതാണെ-
നോത്തില്ല; വൈത്തല്ലുമതാണവിശപം!

1

റീഷ്യാതപംകൊണ്ട തപിച്ച വാതം
ചുവാടിമെല്ലേത്തടവുന്നുംക്കും,
സൗരഭ്രംഭേരം കസുമങ്ങളുംലില്ലാം
വാട്ടനം, മായക്കളിയെന്തിനാവാം?

2

വാനിന്നപോലും നിലമാറിട്ടനു,
നീഴയുംപുരാവുന്ന ചരാചരങ്ങൾം;
പാറക്കമുള്ളിൽ കനിയുന്നബാജ്ഞം,
നീരുന്ന കണ്ണിൽചുട്ടേക്കാരതാനം!

3

എല്ലാം നിലച്ചു, മതികെട്ടുവീണു,
കാലിന്തരവന്നുകൈ വിരഞ്ഞലിച്ചു,
പ്രാണന്തവടിത്തു, പ്രിയപോയി, കഴിം!
ഭാഗ്യാലയം ഭർവിയി തച്ചുച്ചു!!

4

ഹാഹാ! മനഃപായ്യയിലാന്നരാഗ-
ചുക്കാരഡച്ചത്തകനാസുംഹരിക്കും,
ചിഷ്ടകാലമേ! നിന്നുറ കരോരക്കു-
മോത്തിട്ടവാൻപോലുമിവനാസാല്ലും!

5

ആനദിസ്യം പണിയുന്നതിനാ-

യാജകിച്ചവച്ചീടിനപുണ്ണശില്പം,

കത്തിച്ചെരിക്കം പട്ടാവകാ! നിന്റെ

സംസ്കാരമത്രയ്ക്കുമധ്യഃപതിച്ചോ!!

6

കണ്ണിലുണ്ടാൻ തെള്ളുമഹാശ്രംഭം-

കാവശ്രമം ദിനമിതിയൊന്ന്, മെന്നാൽ

പുണ്ണേഡ്വനന്നായ് ചിലസുന്നനാഴിയും

കാർണ്ണമഹാരാജു മരതീപ്പ്‌തിലേ!

7

വപാട്ടനംചന്ത തിരിയാത്തരോഗം,

വേണ്ടംചികിത്സാവിധിചെങ്ഗിട്ടുന്നോടം

മിണ്ണാംതവിചട്ടം പ്രിയലോകബന്ധം,

തെട്ടുറവീഴ്മം കൂദംകണക്കേ!

8

സാവിത്രിന്നോഡേരു പെച്ചിച്ചപോൽത്താ—

നാതമല്ലിയാത്രാണ്ടപ്പല്ലുചെങ്ങുാൻ,

ഉണ്ടായിരുന്നു ശംഖനാനികത്തിയും,

എഴുന്നാനിഴയ്പ്പാട്ടുകാലനാവാം!

9

പ്രാത്മിച്ചിട്ടനോാളിരുന്നീങ്ങിനില്ലു—

നാമട്ടിയുതാൻകാലനേരവനാിരിക്കേ,

ക്ഷീണം പൊരുശാനിവന്മല്ലനേരം

വേറിട്ടിന്നശിക്ഷകംഠമാഛീ!

10

[പ്രിയതമയുടെ അട്ടത്തു ഒരു കരിനിശ്ചൽ നീണ്ടുനാട്ടു
പോലെ തോന്തിയിരുന്നു. മെഞ്ഞമായി പ്രാത്മാ ചെങ്ങുന്ന
അവസരത്തിൽ ശരതു അക്കന്നകനം പോകും. എന്നാൽ

ഭയല്ലായ തേര്താവു് പ്രിയതമരൈ മുന്തുശിച്ചുകൊണ്ടി
രികവേ വിഷമാലക്കും തരണംപെണ്ണു് എന്ന കരതി ഒട്ടു വി
ഗ്രമിക്കേണ്ടതിനാവേണ്ടി അല്ലോറം ശംകനാനിനാപ്പോഴാ
ണോ രോഗത്തിനാ ഉഗ്രത ഉണ്ടായതു്. മുഴുവൻ വസ്തുതരെ അന
സ്ഥരിക്കുന്നു.]

എല്ലാം ജീവിക്കാൻ വഴി കണ്ണിരിക്കാം,
ധീരപ്രയത്നാലത്തു് സാല്യുമാവാം;
സാധിച്ചതില്ലിന വരേയുഭാക്ഷം,
അതുണ്ടുതന്നു നീളുമള്ളുന്നനോക്കാൻ

11

താതൻ, സദാരോഗനിവാരണാത്മം
നിസ്തുല്യമാം സേവനമാന്ന് ദ്യോക്ഷർ,
ശാന്തൻ, മഹാന്മതമകമ്മത്രപ്പുന്ന്,
ഭ്രാവിൽസുതക്കാത്മസുവംവള്ളതാം!

12

വംശത്തൈയോവത്താട്ടതപിച്ചിരിക്കം
മാതാവുമണ്ഡജഞ്ച സുവഞ്ചേളക്കാൻ;
നാക്കതിലും നന്ദവിതച്ചിട്ടേനാ-
രമക്കനിനാൽ കനിവേരിട്ടുന്നു!

13

വാതസ്ഥുജേരം ‘കനകമ’ താനം,
വത്തേസ! നിന്മക്കാണ്ടായ തോഴിയായി;
മാറിള്ള ബുദ്ധ്യക്കുള്ളുണ്ട്, വിശ്വാസിൽ
മറ്റുംസദാദിവ്യസുവംലഭിക്കും!

14

[പ്രിയതമയുടെ പരേതരായ അഞ്ചയച്ചുനാരേയും സ
ദോദരിയേയും മറ്റും അന്നസ്ഥരിക്കുന്നു.]

പ്രാണംവീട് എത്തുപ്പാഴുള്ളരീം
തേജാമയം, നിദ്രവർത്തകയാമോ!
അംഗ്ലീലക്സ് മരയുനാനേരം
അന്തിച്ചപ്പിനൊരു മാറ്റകുടം!!

15

മനസ്സിൽത്താളിക്കിവരുന്നവുത് -

നമക്കന്തു, മുടിച്ചുംബുന്നങ്ങൾ,
ഹാഹാ! മറപ്പാൻവഴികാണ്ടതില്ല,
വാവിട്ടുകേണ്ട ജന്മവുംമോപ്പും!

16

[വസ്തുലക്കാരവിഭാഗിതയായി കിടത്തിയ മാതാവിനെ
ഓമനയായ ഒരാച്ചുകൾ പലവും ഉഖ്യവൈഷകയുണ്ടായി.
ശത്രു കാഴ്ച മമ്മേകമായിതന്നാണ്.]

ഒങ്ങാഗമോത്തിട്ടുകരണത്തിട്ടുവോടു
ശ്രദ്ധക്കണക്കെഴുംവിലത്തംരൂപിരിക്കാം;
ആവട്ടു, കള്ളു രൂപിരിതാന്നറപിനാൽ
വേദത്തെളിക്കിക്കുന്നായ ബീജമുണ്ടാം!

17

എന്നാലുന്നുവാൻസുവാസുവങ്ങൾ
ക്കുന്നാ കുദ്ദേപ്പുറുകയാണുലോകം;
മത്രുപഠനര നനക്കതക്കുന്നവുത്തി -
ക്കാരണം? നല്ലോർ കുറയുന്നപാരിൽ!

18

പേരുപററഡോക്കു പിഴചെംജൂഡാൽത്താൻ
തീവാതമേല്ലാനിടവന്ന, കുഴും!
രോഗിക്കുവണ്ടംവിധിചെയ്യിട്ടുനോന്നു
വെവല്ലും, മറിച്ചുള്ളുചരണത്തിടേണ്ടു!!

19

ഹാ! ഏദവദേ! നിന്മധിമാവിജയങ്ങാ,
മുംകുർക്കാട്ടം പട്ടവേലയെങ്ങാ?
എന്തിന്നതാൻ പിള്ളപറമ്പതിട്ടനു;
സന്തപ്പചിത്തം പലതോതിട്ടാമേ!

20

ശാന്തം! സ്വരിക്കാൻകഴിയുന്നതല്ലെന്ന്
പ്രാണപ്രിയക്കാന്നമയക്കാഡാവം!

“രാമേതി, രാമേതി,” ഇപിള്ളക്കുണ്ടം,
വിത്രാന്തിനല്ലെന്നിട്ടിന്താംദി.

21

“കാണേണ്ട, കാണേണ്ട കണ്ണാരളി തു”-
മെനോംത്തുമിത്രൻകുടലിൽമരഞ്ഞു;
ബാലേട്ടുപോലും ലൃതിയേകിയില്ല,
ദേഹംചുട്ടു പാവക്കേക്കനായീ.

22

സ്നേഹംനിറങ്ഞുഈ റൈദന്തരാളം,
വാതസല്ലാവം, വദനം, സുനേത്രം,
ഛുന്യക്ക്രമ്പാലുഈ അമേനി, ഭൂമി
ക്കാലേപനത്തിനാവ ഭസ്യമാണീ!

23

ഉമാദനെപ്പോലുകരത്തു പിള്ളം
പേഡംപറമ്പതെങ്ങാരിട്ടതിനു;
സ്നേഹാർദ്ദമാം സാന്തപനവാക്കുവും, ഹാ!
കത്തുനാതീളിൽപ്പുാരിയുന്ന ദാതലം.

24

എജന്താനിനായ് ഭവ്യിയിക്കീവിയത്തിൽ
ധോഡിച്ചിട്ടെന്നാൻ മനമാംഹവിസ്തു?
ദേഹക്കാസ്താവും ധ്വനിശ്വന്തിനായ്
പാവങ്ങൾക്കാൻപ്രാണന്തരകിട്ടേനാ?

25

സത്യം നശിക്കാം, പരമാണന്തില്ലോ,
മാറരം മന്ത്രം ചുരോഗതിക്കാം;
വേദാന്തസാരം വൃമനീകിയാലും,
സ്നേഹംമരക്കാതൊരു ഹംസമന്ത്രം!

26

അത്യേ! നിണ്ടക്കന്നയിരേകിടാനം
തയ്യാറിവൻ ദോഗമറിഞ്ഞതില്ല!
അതല്ലോതമമോതുനാ ശവപ്പറന്നേ!
വെള്ളിറിലും റത്നാജാഡയ കാണ്ടേ!!

27

ഈ ലോകരംഗതൊരു വസ്തുവിനം
ശ്രദ്ധപ്രതിജ്ഞകയികാരമില്ല?
ഈനാലുയെക്കിൽ ശരി, നാഞ്ചില്ലെങ്കാം
മാറരം; വുഡാ കേഴുകയാണനമർ!

28

എന്നാലും ജിവിതകോരകത്തിൽ
പ്രേമാമൃതം നൽകിയതേതൊരാളോ,
അത് ചുന്നുശീലക്കാരു മാറരില്ല;
സ്നേഹം നശിക്കാതൊരു ദിവുസ്തുതം.

29

ശതാനാതകം വില്ലതുന്നാഭിവു-
കൾപ്പാണശീലകയിവാസത്രവേ!
ഉംതൊരിലാ “മന്ത്ര” *വിശ്രഷ്ടാന്നം,
ലക്ഷ്മീകടാക്ഷതൊട്ടവാഴുക ദേവീ!!

30

*യമ്പത്തി ബാലാമന്ത്രം സംഖ്യാം ഇപിത്രകൊ
ണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ക്ഷതയായിരുന്നു.

III

പുകാരത്മാം ജീവിതശാഖിയിനേരു
പറിപ്പടന്നാളും ചുണ്ണവല്ലി
കാലങ്ങൾ ചെറുമാട്ടകൾക്ക്
കേളിനുഹം തീപ്പത്രകാണ്ഡത്തിനം,

1

സംസാരചക്രം തിരിയുന്നമാർഗ്ഗം
വിത്രാന്തിനല്ലെന്നാൽപാതയാക്കി,
ഉത്സാഹമോടിങ്ങ നടന്ന ത്രണപരി
വൈവാദികപ്പുന്തലിൽ മന്ദനം.

2

(യുഗകം)

ആശീർവ്വദിച്ഛരിവരെകിലും, ഹാ!
മാതസ്ത്രമാർന്നു ചിലയിരുന്നോക്കി;
ഇംഗ്ലാൻഡപോലോക്കവും ജഗത്തിൽ,
ആശാഭരം ജീവിതജീവകംതാൻ.

3

ഉദ്യാനവും വിദ്യയുമോത്തുത്രണപരി
തല്ലാലഗന്നേയാണുമകന്നവാൻ;
സ്നേഹം നിരാത്രുള്ള സുലേവപനങ്ങ-
ള്ള റംതാരിലാനന്ദരസംപക്കർന്നു.

4

എകാന്തവാസക്രമമല്ലയോഗ്യം,
ദാനവത്രുരതാലയമെത്ത രജും!
സന്താനകല്പത്തണബിൽക്കൈളിപ്പാൻ
സ്നേഹ സ്പന്ദം വഴികാടിച്ചു!!

5

വെവഷ്ട്രേമല്ലോ തൃണവൽക്കരണിച്ചു
അത്രമോദരായും സുവമാസപടിച്ചു;
പ്രേമാർത്ഥകാണ്ട നിറ ന്തരവും തിൽ
കാകോളവും മാരണശക്തിഹീനം!

6

എന്നാലും മന്തിനാമലാക്കണ്ണതിൽ
കാർമ്മാലകകാണ്ഡിനാണ്ണകട്ടിടന്നു?
അതുകാശശംഗപ്രഭവം തട്ടക്കാൻ
പാഴ് വേലകാട്ടനാസുരപ്രഭവും!

7

അതുനും സന്ദായകമാണോ ദിവ്യ്—
പ്രേമംതളിക്ഷിനാ ഗ്രഹസ്ഥമമ്മം;
അതു സ്നേഹചില്ലാത്ത മനിതത്തജ്ഞാം
ഭർത്തുരാളിം നരകാഞ്ജലിവാം!

8

മനസ്സിൽക്കാണഭാത്യമാലവാത്തി,
മനം വരുന്നനാരികത്തിലോമരു;
സന്ധുഞ്ഞമാം നിമ്മലവരാഗവായ്യാ—
ലെഞ്ജീവിതം പാവനമാക്കബാനായ്!

9

ഉണ്ടായിരിക്കാം പല സങ്കടങ്ങൾ,
ഉണ്ടായിരിക്കാം പല ഭർഖവങ്ങൾ;
രണ്ടാളിമെന്നാലും വരുക്കുക്കു ദേവ—
സങ്കല്പമായണ്ണി ഷൊരത്തുവന്നു.

10

പ്രാത്മിച്ചത്തുങ്ങൾ ചുരുഷ്ടലുജക്കാ,—
യത്മിച്ചവണ്ണം ഫലമീശനേകീ;

വാതസല്പുചുരും മകനേവള്ളത്താൻ
വെച്ചുനാമാതാവവിടേക്കിട്ടു!!

11

ആഴിച്ചുണ്ടോ പലതും സുതന്നർ
നമക്ക വേണ്ടുന്നതുചെയ്യിടാനായ്;
ആഴിച്ചുവണ്ണും നിരവേറുവാനാ-
യമക്ക ഭാഗ്യം വിധി നൽകിയില്ല:

12

മാതാപിതാക്കൾക്കൊക്ക് ഭാഗ്യരത്നം
സന്താനമല്ലാതിഹ വേരായില്ല;
സന്ദോഷപുരും കളിക്കണ്ണനില്ലേ,
സന്താപമത്രക്കളിട്ടുണ്ടിൽ!

13

സാധിപ്പുംണ്ടോ പുത്രഃ്ഥാത്മയമ്മം,
ഭിവ്യപ്രഖാജൈകരസം നകർന്നു;
മായാത്തചിത്രജ്ഞലൈനിക്ക നൽകി
കായംവെടിശ്രദ്ധിയ പോയിതല്ലോ!

14

വാനിനാലങ്ങാരമണിപ്രബീഡം,
മിന്നനിത്രക്കുറിയ രാത്രിയിക്കാൽ;
ആഴിക്കടിക്കാണ്ടു തെളിഞ്ഞുനിക്കു-
നുഴിക്കലല്ലും പിലയററത്നം.

15

കട്ടിക്കുവേണ്ടുന്നതുചെയ്യിടാനം,
ഇഷ്ടപ്പട്ടിക്കണ്ണു വള്ളത്തിടാനം,
മാദ്രാപദ്ധേശം പ്രിയന്റുകീഴുന്നു-
ഉംത്തില്ല നാനായവയന്തുവാക്കായ്

16

കാലത്തുണ്ടാനീശപ്രഹാദമോത്തി—

ടല്ലാതെ മററിശ്ലാങ് വൃത്തിപ്പോലും;

വത്സനു വേണ്ടനാതു ചെയ്യിടാനി—

നിത്യാഹമോടിഞ്ഞിപ്പനയാരനിൽപ്പു!

17

ആധിംബരദ്രാന്തിയകരിയും തന്ന

കത്തുപ്പുകൾമാം നിരവേററിയുംതാൻ,

വാതസല്ലഭാവത്തിാലാതു ക്ഷിയൈല്ലാം

ശ്ലൈഷ്മപ്പരപ്പിൻ എപാങ്ങളുണ്ടാക്കി.

18

തങ്കത്തിനാക്കം പ്രിയതൻ സപ്രഭാവം,

ഈ നമ്മിലുംചുവരത്തുനാ മഹാരാജാരാൾ,

ശാലീനമാം ജീവിതവൃത്തിയും, ഹാ!

നൊന്നുണ്ടാക്കാൻമുള്ളു? വിധിചോന്നതാവാം!!

19

ഓക്കാവത്തെല്ലാം പ്രിയപത്തിയാർഡം ത-

നാൽക്കുണ്ണിച്ചിന്താജ്ജിത സദ്ഗുണങ്ങൾ;

നാകത്തിലും പോൻമനിഡിപ്പായി—

ഒഴുാഭിക്കാൻ സദ്ഗുണസദ്ഗുഭാവം!

20

ഘണ്ണങ്ങളുംകൈപ്പുലജാതി, ഏന്നാൽ

പ്രത്യേകണക്കിന്പമിയറുവാനായു്

സെഫ്ലാഗ്രസവഞ്ചഗുണമാന്ന് പുംബാ—

കണ്ണില്ല നൊൻ, കാണമതുമില്ലേലിൽ!

21

വില്ലാത്മികരക്കംതമതോഴിയായും,

നിസപാത്മയാം ശ്ലൈഷിതയായു് വിളംബം,

വില്ലാലയത്തിന്റെ മണിപ്രദീപം,
മിനന്ന വിശ്വിൽ ചേരുതാരോധി.

22

ആ ചാത്രനായും, പ്രിയശിഷ്ടങ്ങായും,
സ്നേഹാദരങ്ങൾക്ക് വിഡേചരായും,
ഉത്കളിപ്പിമാം ജീവിതമാന്തിടാനായു്—
കോപ്പിട്ടണങ്ങൾ,— വിടവിനാസഹ്യം!

23

ഈ കാംബികാന്ധ്യാനമണ്ണത്തേനരം,
ചിത്തത്തിലാനുരസം നിറഞ്ഞു;
ക്ഷേത്രപ്രിയേ! നാമൊരുമിച്ചുവന്നു
ക്ഷേത്രങ്ങൾകാണമാൻ— ഇനിയാത്തപോരം?

24

എന്നതാനുചെവയ്യാൻ പ്രിയനോതിയാലും,
സന്നോഷപ്പുള്ളം പ്രിയ നിർവ്വഹിക്കം;
ഷരിക്കുമ്പോൾ നിരവേററിടാനി—
നംഡലപ്പേരുടുക്കി കരയുന്നവല്ലോ!

25

എകാശയത്തിന്ത്തണലിൽ കളിക്കരു,
ഈ രണ്ടു പേംത്തണ്ണളിലലാനമാത്രം,
ആരോ ഹരിപ്പാനികവനാതെന്നേ?
ദേവക്ഷിഥണ്ണാം കട്ടച്ചക്ഷപാരം!

26

പുംബത്തനിൽ സുവമാഴ് കിടത്തി—
പുണ്ണന്നവേ രാത്രിയുറക്കിട്ടന്നു;
പുന്നവട്ടത്കിക്കും യുനം ഷസ്ത്രം
ബാലാക്കനോടിക്കളിയാട്ടവാനായു്

27

ബാലസപ്രഭാവം വടിയാതെ, ബാല-
ലിലോത്സവത്തിൽ മഴുക്കെന്നും
കാലനു മാത്സയ്യുമുണ്ടിരിക്കൊ-
മാലുകിലീ ഭഗ്നിതിവന്നിടാമോ!

28

എന്താകിലും പ്രേരണ സിന്റ ഗ്രാന്റം,
സപ്രദ്ധന്തിലും മോഹനകാന്തിപ്പുരം;
എകാന്തമാനമനം ജീവിതത്തിന്
താങ്ങായിനില്ലെന്ന കെടാവിളക്കാം!

29

യമ്മപ്പഭാ! നീയെയാരുമത്തനാവാ-
മാലുകിലിത്താരിനെന്നും ദരക്കം!
ഭിഷ്മപ്രജത്തിനാനയോജ്യ, മെന്നാ-
വിഷ്മപ്രിയക്ക്ഷേഖനം മഹേശൻ!

30

ബാലാതപത്തിൽ വിരിയുന്നചുക്ക-
ളാലോകംസാറ്റാഗ്രൂസുവം തങ്ങും,
കോലം വെട്ടിത്തീടുകയെന്തിനാവാം?
നാശം ജന്മത്തിനെന്നറയ്ക്കുറിപ്പോ

31

തന്ത്രസവി! നിന്ന വശിഷ്ട കാന്തി
സന്താന ക്ഷുദ്രം ശമാനാനിലാലും!
അമമക്കഴിം സദ്ഗ്രാന്പാടവഞ്ചി,
ചതുരക്കുണ്ണനാതു ഭാഗ്യമല്ലോ!!

32

ചിന്താരേതങ്ങൾ പെയക്കന്ന, ഭീഷ-
ശാന്തിക്ക നീ നൽകിയ ദിവ്യരത്നം,

സന്താനമാന, ചീതുവിൻ വിലാസം
സന്തോഷമേകന, പവിത്രതാൻ നീ!

33

സപാത്മം വെടിഞ്ഞിഞ്ചേ സുതാൻറ നന-
ക്കണ്ണായിരിക്കാം പലാരകിലും, നീ
താങ്ങായി നിള്ളും, പ്രിയമത്രയേറും,
ദേഹം വെടിഞ്ഞിലുമണ്ട ബന്ധം!

34

തോന്നെന്നാനിക്കം തവ ഭാവമിന്നം,
തോന്നാതിരിപ്പാൻ വഴിയില്ല തെല്ലും;
ദേഹം വെടിഞ്ഞിലുമണ്ട ദേഹം,
സുക്ഷ്മാക്ഷികിടക്കണ്ണതു ദ്രുത്യമാവാം.

35

ഉണ്ടായിരിക്കാം പല ജനമെന്ന—
ലൂണ്ണായിരിക്കാം പല മാറ്റ, എന്നാൽ
ഞന്നായി ബന്ധിച്ചും പാശെമന്നം,
വണ്ണിച്ചിട്ടാത്തണിനെ നിന്നെക്കാളുള്ളൂ.

36

*'മോഹ'ന്റെയല്ലാവിധ രൂത്തികൾക്കു-
മാലംബുഡായങ്ങേ പസിച്ചുകാംക!
ശ്രീതാംഗ്രൂവദ്ദോ കമുഡത്തിനെന്ന—
മുദ്രാജന്നം,— ദ്രുതംതങ്ങേനിൽക്കു!!

37

ഗ്രഖാത്മതപ്രജാപാളാളിന്തുവാനാൻ
ഭിഃവാത്ത നീക്കാൻ പട്ടവേലവെച്ചും!
നിള്ളുമാകന മതപുറവിൽ
വിത്തിട്ട കൊഞ്ഞനവനായവാനോ?

38

നിള്ളുന്നതില്ലെന്ന് മനമൊന്നില്ലോ ഹാ!
സന്ധ്യാസവുത്തിക്കു നിരുത്തിക്കില്ല!
കമ്മത്തിലാസക്തി വളർത്തിയാലും,
ശമ്മം തങ്ങം മാർപ്പുമതാരറിതെന്തു? 39

യമ്മത്തിൽനിന്നൊഞ്ചിത്തു മാറിനിള്ളും!
യമ്മം മനശ്ശേരൻറെ ജയാഗമം താന്;
ആത്മാപ്പുണ്ടതിനുതക്കന്ന മാർപ്പം
നോക്കേടു, കണ്ണിൽ ചോടിയുന്ന ബാജ്ഞം! 40

IV

പ്രേശാധിനാമനാനരാഗരംഗം
ഭ്രതാജലിൽത്തെന്ന ലക്ഷിച്ചുവോയി;
നീരാവി വീണ്ടും മഴയായിവന്നി-
ട്ടപ്പുറിതകത്തിൽ ലക്ഷ്മാന്നിട്ടംപോയി! 1

എങ്ങുട്ട് ദോദേഃശ്വ, വത്സ്മി തോനി—
നൊന്തോന്ന ചവയ്യേണ്ടതറിതെന്തുകൂട്ട!
കാറിൽ കുട്ടാശീടിന വണ്ണിപ്പോലെ,
ചുക്കാനമില്ലാതെ കഴഞ്ചി തോനം. 2

എന്താന്നിനാണീശപുരനിത്രരൈര
ഭഃപം തയന്നിഞ്ഞായ ഭവളയിക്കു?
എൻജീവിതപ്പാടമടച്ചുവേണ്ട
ക്ഷേമംതങ്ങം വിത്രു വിതയ്ക്കവാനായു?
3

അഴുക്കിലെന്നപാപദരം കറപ്പാൻ
തങ്ങം കണക്കേന്നായുംകിട്ടുന്നോ?
ആവട്ടു, തങ്കളുഭായിരിക്കും
വിശ്വിതികളിൽ തങ്ങിയ ശാന്തഭാവം! 4

പ്രാരമ്പേശ്വരം നരജീവിതത്തി—
ന്റുക്കേരുവാനോ ഗൃഹ വന്നാണ്ടു!
പ്രാണാപഹാരംവഴി വേണാമനോ
തന്തപാപദേശം? ഹഹ! എന്തു നീതി!

ആരോഗ്യസംരക്ഷണമല്ല, ദൈഹി
കാർത്തിക്യം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയാലും,
ഭാക്ഷിഞ്ചുമില്ലാതെ വരുന്ന നാശം;
ഹാ! മുത്തുവാവത്താത്തിടമില്ല പാരിൽ!! 6

രാജാധിരാജൻ്റെ മഹാലയത്തിൽ,
പാവങ്ങൾ മേയുന്ന മണൽപരപ്പും,
ബൃത്യാസാമാനം വകവെച്ചിടാതെ—
ഡെത്തുനാ: മിത്രം മരണം ഇഗത്തിൽ!

നമ്മുണ്ണാരിക്കൽ സുവിശ്വാരിക്കൽ
ഉഖവം തന്ത്ര വിധി വൈദികവംപോതു!
മാലാന്ന് കണ്ണിർ ചൊരിഞ്ഞതിനം
കാലം പിഴുച്ചുാ? കലികേരി വനോ?

ശ്രൂത്യാണ്ടുമന്നല്ല, കഴിഞ്ഞതാരംണ്ടം
ഒതാരാത്ര കണ്ണിരിന് പാതുമാവാൻ

തെന്നററ്റു ചയ്തു ഗഹ? മാരകണ്ട
നാളേത്ത ഭജ്ഞാല? മതാക്ഷ നീക്കാം?

9

*ശോകാത്ത നീക്കാൻ മമ പിന്തയൊന്നം
പഞ്ചാംഗമല്ലായതു മേരലപാത!
ഉഷ്ടിൽ നിരത്തുഷ്ട കനത്ത ബാഞ്ച്
തജ്ഞിപ്പിറത്തിങ്കു വയത്തിട്ടുണ്ണ!!

10

ആക്ഷം തട്ടകാൻ കഴുവില്ല കണ്ണീ-
രാറിനൊഴുക്കിനൊയ ശക്തിവേരാം;
കണ്ണീൽക്കാണ്ടം എദ്യക്ഷതാദി-
കാശപാസമുഖാം- വിധി കണ്ണനീരാം! 11

എന്നാലും പ്രാണനിരിപ്പുരേണു
മൻപാതുമാനിൽ കൂടികൊണ്ടിരിപ്പു്
അതു ദിവ്യസങ്കല്പ നികേതനം താൻ
നാഭേഷി,- എത്താനിനൊയ അംബുദാകാം! 12

പോകട്ടു! തോനന്നുപ്രിയ പോകമാറ്റും
നോക്കിട്ടവാ,നായതു യോഗ്യമാമോ?
സന്നാമാശാണു പ്രിയതന ദിവ്യ-
സന്പത്തു, രക്ഷിക്ക ക്രയശ്ശേര ധർമ്മം! 13

*കെട്ടുരുഡബീഘ്രം സമദായനീതി-
ക്കൈന്തുണ്ടുകാഞ്ഞം മമജീവിതത്തിൽ!
പിനൊന്തിനായു പാഴുചുമടക്കംര മേലിൽ
കേരാൻ അമീപ്പു, മതികെട്ടുവര്ധ്രം! 14

*സാമ്പാദികമായ ആവാസസ്രൂതായങ്ങൾ ആവാക്കേണ്ട
തല്ലേയെന്ന ചിലതട്ട ആഭീമതരെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ട.

ആരിനാറിത്തു മമജനക്കുത്തും,
നാളേ മരിക്കന്നാതു മെന്തിനാഹാം?
അനുക്ക്രമിൽ തൈല്ലോൽ ചുക്കമില്ലേ,
താന്താൻറെ കമ്മം മുതിജനമേകം! 15

ആവച്ചു, തൊനീവക കായ്യുമാനു—
മോക്കേണ്ട, യെൻജീവിതമായ്ക്കുമേതോ
നോക്കെട്ട്, കമ്മം നിയമലു കാരം,
ഭിഃവത്തിലും ധീരത പാത്തിട്ടെ! 16

ആരെന്തു ചൊന്നാലിവനെന്തു ബന്ധം!
പുക്കതിപ്പുഭാവം നില നിത്തിട്ടെ.
ഭിഃവത്തിലും ധമ്പദതാക്കതാൻ
സദ്വശമോക്കാരമതൊനു കേരംചു! 17

കാന്തതാൻറെ നിർഭാഗ്ര ശത്രുവരെല്ലാനും
ചിന്തിച്ചിടാതങ്കു വസിച്ചുകൊംക;
സന്താനാസ്ഥവുപ്പുഭനാകിലും നിന്ത
ക്ഷേമത്തിലല്ലോ മമ ഭാഗ്രഭീപം! 18

ആവിർഭവിക്കനു പരലേ വിഹാരം,
ആവിഷ്കരിക്കനു പരലേ നിഭാനും,
ബൈവപ്പിക്കും സവും സകർമ്മയർമ്മം,
ദിവ്യം മമല്ലുശസ്തിനു പ്രഭാവം! 19

നാനാതരം തത്പരിവാരസൾം
ഡെയ്യും ചുലത്തും മറയായിട്ടനും;
എന്നാലും കഴും നന്നത്തിട്ടനീ!—
താന്ത്രും, മുളം, സുധാലായം നീ! 20

രണ്ടാം ഭാഗം

I

അയ്യോ! ഇതെന്തായ യോഗമാണീശപരാ!
 മായക്കളിക്കാളുള്ള പാവയോ ജീവിതം?
 അഖിക്കണ്ണയതിലെഴുംചുട്ടിട്ടു വേണമോ
 തങ്ക്കരുചിവാൻറെ മാറ്റ നോക്കിട്ടവാൻ?
 ഉപ്പവള്ളീരസഹാസപദിചുട്ടിട്ടുവാൻ
 കണ്ണിരിനാൽ തടം കെട്ടിപ്പുടക്കരുചയാ?
 ജീവിതം കൗതിച്ചതചുഡ്ടിട്ടു വേണമോ
 സച്ചിദാനന്ദമാം സത്യം പുലത്രുവാൻ?
 ഇത്തപ്പസ്സിനാൽ സാല്പ്പമാവുന്നൊന്ത
 റൂറ. ട നീക്കന്ന ധമ്മാമനന്താന്തരാൻ?
 ഇന്നനിശ്ചാരക്കയും ഭിന്നമായു് കാണന്നി—
 തന്നെ സർവ്വം സ്രൂത്യമായു് തൊന്നുന്ന,
 ലോകത്തപ്പാളിനാരിഞ്ഞതീട്ടുന്ന,
 ഒരാക്കാനുഭാക്കുന്ന സംസാര നാടകം!

14

II

അമമമാരിപ്പാത്ത മക്കലു ആണ്ണരന്നു—
 ക്കുന്നനും പൊട്ടിത്തക്കയനു ദൈവമേ!
 അമമമാരിപ്പാത്തവസ്ഥ നികുത്തവാൻ
 അമമബാക്കല്ലാതയാക്കിനു സാല്പ്പമാം?

അമ്മക്ക ഉകളിൽ മക്കിലും കൊരമയും
സമോദമേകനാ സാരം സ്വപ്നം.
അമതാൻ ജീവിതം, അമതാൻ ശക്തിയും,
അമ തില്ലുക്കിലോ ഭസ്യമം ജീവിതം! 8

III

വുലഭാതാവിന്റെ സൗഖ്യവല്ലിയും,
പിണ്ണുവൈത്താടിതനാനാനദിക്കും,
ഗോഡരന്മാക്കിളിളി ഒരകാവലംബവും,
കാന്തനായത്തമന്നുമഹസ്യപത്രവും,
അഞ്ജ സാ തെങ്ങപ്പേരു വിച്ഛപിരിത്തുഫോയ്
പഞ്ജരം വിട്ടാൽ ചൈക്കിളി പോലവെ!
കൊച്ചു കടിക്കളളിൽ പൊന്തമിഡിപമായ
സച്ചരിതാത്മയായും സൗഖ്യാമമായും
ലാലസിച്ചീടാമനോക സഹോദരി,
“ലക്ഷ്മി”യൈക്കാണ്ടുപോയും കാലൻ,
മഹാവലൻ!! 10

IV

എന്തു ചെങ്കുണ്ട് നാമമങ്ങാട്ടു പ്രോഡേണ്ടി;
ഹന! തകയന്ന ഭാവിതൻ ഭാവുകം!
അമമാരില്ലാത്ത മക്കിലും തൊന്തനൊ-
യമ്മയായുംതീരേണാമനോ വിധിമതം?
തള്ളു എ വേറിട്ട കട്ടികരിക്കാളിളി എ
കണ്ണീർ പടിക്കവാനാക്കിനു സാല്പുമാം!
ആക്കിനക്കീട്ടാൻ സാധിക്കുമീ മുന്നം
പാക്കിഉലാരെയും ഭേദവത്തിനേതുവാൻ? 8

V

വത്രേ! സദഹാരണീ! കട്ടികളികളിൽ
മാത്രമല്ലോത്ത ശാന്ത സപ്താവവും
ചിത്രത്തിലെന്നാപോതു കാണുന്ന നിത്യവും,
ഒരുവാത്രത്തായ തൊന്തന്ത്രങ്ങൾ ചെയ്യുവൻ?
കൊള്ളാത്തായല്ലോ പികിത്സാക്രമണങ്ങളിലും
പോത്തു യാക്കുന്നിതാ പാവനജീവിതം!
ദാരിദ്ര്യരക്ഷസ്ഥിന് കൂടുതലാധാരം
ബാരോ കടലിലും കണ്ണീരുതിത്തിട്ടം.
അവരട്ട, ധാവരട്ട! കണ്ണീരുകൊണ്ടു തൊന്ത്
ഒരുവക്ഷതം മൊല്ലു തേച്ചുകഴുകാട്ട! 10

VI

സന്താപലേശങ്ങളിനുനാറിയാത്ത
സന്താന ബല്ലികൾ കാട്ടം വിലാസങ്ങൾ,
സന്താഷ്ടാപമാപ്പും തയന്നാമോ!
സംസാരജീവിതം ഒരുപസമൂച്ഛയാ!!
ഇംഗ്രേസ്റ്റുമത്തിന് പാതമാം കട്ടികൾ
സ്പർശഭോക്ത സൗഖ്യത്തിന് മാതൃകകാട്ട
നേബാൾ,
വിണ്ണവർ ഗംഗക്ക തോഴിയായും വാഴുകനീ!
ഒസാദരീ! ശാശ്വതയ്യോന്തി ഭവിച്ചിട്ടം!!
ഇററിറ വീഴുമെന്ന കണ്ണനീരിൽ തുള്ളികൾ,
ഉറവക്ക് ചുനക്കളും തുമ്പത്രകൾ! 10

ରୂପାଂ ଭାଗ୍

I

ଏହୁ କମଳିତ ! ଏହୁ ବିଦ୍ୟିତ !
 ହନ୍ତ ! ମରିମାଯମାରିବୁ !!
 ବିଶ୍ଵାସିନୀଙ୍କ ବିତତଂ ପେଇକଲାବାଣୀଯିଟା
 କଣ୍ଠୀତକୋଣ୍ଡ ନନ୍ଦିତିନ ?
 ପାଵଞ୍ଜଳି ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣମତତାନେ
 କେବଳମ କାଳଗନ୍ଧ ପ୍ରାଣବାୟ ?
 କୋଣ୍ଡଗାତୁଂ ବେତ କୋଣ୍ଡିକେରିଯାତୁଂ,
 ସଂହାରରୁହିତିକଳ ତାଣ୍ୟବମା !
 ଅଗ୍ରକାଶରଙ୍ଗରୁତ୍ତ କାରକଳ୍ପିଣେଖିତ
 ଦୁଃଖପତ୍ରରୁ ପିଷ ହୁଏପୋଯି !
 ତୁମଶବ୍ଦିଲ୍ଲିଙ୍କ ଶୋଇ ବତତାନେ
 ‘କାଳେ’ବିଳ ପ୍ରାଣକ କବର୍ଗପୋର୍ବୁ !!
 ନାକଂ ନବୋତ୍ଥମାନ ତାରଯାତ
 ଶୋଲିତମ୍ !
 ଲୋକଂ କଣ୍ଠିରୁଣ କଣ୍ଠନୀରିତ !

14

II

ଉତ୍ତମକେତିଯୁଂ, ସମାର୍ଥବୋଯାଚୁଂ,
 ପିତତବିଶ୍ରୁତିଯ ମୋତୁଚେଗଂ,
 କୁରାଳିଂ ଓ ଶାରରକୁ ‘କାଳେ’ବୁମିନିତା
 ପାରିଟିଂ ବିଦ୍ଵ ପରିମହୋରୁ !

ഹാഹാ! ഒരക്കരം ഫലാരന്തിരത്തിൽ
സ്നേഹമററിടിന് കൂരുത്തും!
വിശപ്രസ്തുതത്തിനും മാന്യവും
വിശപത്രത്തിൽ ലയിച്ചുനേരം,
ഉത്കട്ടഃവത്തിലാണ് വാരതവേ-
രിപ്പം എല്ലാത്തവരായമില്ല
കണ്ണിൽ ചൊരിയുക; കണ്ണിൽ ചൊരിയുക,
വിണ്ണിനു നൽവള്ളം കണ്ണന്നിരാം

12

III

ആദിമധ്യപകാരം ഏതുന്ന തന്റീയ
സോക്കട്ട്. ഒരാളിലും കണ്ടിട്ടിന്തു!
ബാലാക്കർണ്ണികളുംബരഹിടികിൽ
ഫൊലഘം പട്ട വിരിക്കണ്ണരം
കായവിഗ്രഹി വരത്തിയു, മന്ദി-
മററത്തു ഭക്തിയിൽ പോകിയെന്നും,
നാരായണന്മാരും മറ്റും ജപിക്കണാ
നാരായണ ഭക്തരനാഥ കാണ്ണിട്ടു!
എന്തന്നുകാഞ്ഞങ്ങൾക്കുന്നാട്ടാവാനു നീ
ഹന്തി! ഇന്നാംക്കൈയും ഗ്രൂപ്പമായി.
കൂനടി ഉണ്ണിനുവേണ്ടി കട്ടംബവും
ചുട്ടരിക്കുന്ന ഹാ! ഭസ്തുവർദ്ധം.
ആവട്ടു സോദരാ! നീചപ്രവൃംഗികൾ
പ്രാണനെന്തതാനായപ്പറിക്കാം

എക്കിലുംശീശ്വരൻ തന്റെ തിരമുന്പിൽ
വക്കുംക്ക് സ്ഥാപ്പാ ശാന്തിലേണോ!
ഉത്തമവിശ്വാസം കാത്തുരക്കുചൂഢിച്ചു
മുക്കിപ്പദ്ധതിലുംന്നിടാം നീ!

18

IV

എവന്തരു ബന്നാലു മെന്തോ ഏകജൂളും
സത്യമായ്ക്കുത്ത വൈഡിന്ത്യതിടാത,
ഇംഗ്രേസ്ക്കുതിയിൽ വിത്തംലക്ഷ്മിചൂ
സോദരാ! സർപ്പമാന്നിച്ചു നീ!
അന്യകാരാവുത്താക്കമൻ ജീവിത-
പദ്ധതി മിന്നനാ താരമായി
കാണ്ടി ചൊരിയും നിന്ന് ധാരന ജീവിതം
ദേവക്ക് വകാശമാലുമാവാം!
എന്നിങ്ങനാലും നിന്ന് വേർവ്വാടിങ്ങൾവിശ
ദേവക്കുക്കാട്ടും തിരില്ല.
ഹാരോ നിമിഷവും സോദരചീനതകൾ
നേരിയക്കുന്നീരുടെത്തിട്ടനും.
പാപത്രജീവുമാമെന്നുടെ ജീവിതം
കുന്നീങ്ങക്കാണ്ടു തെളിന്നാറിട്ടേബാറാ
നാരാധനയ്ക്കു ഭക്തന്നാം സോദരൻ
നാരാ ഉന്നപദമാന്നിട്ടും!

16

നാലും ഭാഗം

അറകാശങ്ങളെയാകമാനമിൽക്കിൻ

പട്ടാടച്ചുടം നിശ-

ഫേകന്തു കരിയേരെയഞ്ചാരയാം

ഉർഭ്രതമെന്തിനാവോ!

ശോകംകാണ്ടു തകന് ചിത്തഗതനം

വിണ്ടും തകത്തിട്ടവാൻ

ധിക്കാരാകുതി പുണ്ഡ കാലഗമനം

കത്തിക്കറിക്കനാതോ?

1

പ്രാത്യകാലമുണ്ടൻ നാമജപവും

മറദം നടത്തി സ്പ്രയം

പ്രീതിപ്പൂട്ടു മകൾക്ക നമ്പവകയം

സ്നേഹാർദ്ദനാമമമും,

ധാതാവോതിയ വൃത്തിയിൽ നിരതനായും

സ്നേഹിഷ്ഠായന്തിയിൽ

ധാതാനീയിൽ മറയുന്ന സ്വർഘന്ത്രപോൽ

ധമ്മാല ശംപുകിനാർ.

2

ഉത്സാഹം പെരുക്കനീ, രാഗസുധയാം

ചുത്രിക്ക സംജാതനായ്

വാതശ്വേപ്പനിനീയ കാണ്ടതഴുക്കം

ചതുര തങ്ങന്തുവം;

ഒഴും തും നിരങ്ങന ചായസുതനെ

പൂഛി നനാരമമമയും

ഫിൽഡസൗപ്പം പരിപൂർണ്ണാൻ, മരണം

സന്ദോഷസന്താപഭാം.

3

വംശത്തിന്മണിഭീപഭായ തനയ

ക്ഷേപാസ്യോദണായതിൽ

ലേശം ശ്രൂദാപരാതെ നോക്കിയുള്ളിൽ

നക്കുനാതാത്രുണിയിൽ?

വിശ്രദിപ്പിയന ഭാനമയ്യും-

ലാളുജ്ജാം ജീവിതം,

ശശേപം ശാന്തിപദാത്തയാന്റ് വിലസും

മാണിക്രൂസ്ക്രതമാം.

4

ഒന്നാനായ് പിരിയന ബന്ധുജനമി—

നോദേശാവഴിക്കൈവുലം

തനിൽവെച്ചവാരാത്രുവേന്റ് പിരിയാം

വീണ്ടും പ്രലോകാഭളിൽ;

എന്നാലും നിഴിനീങ്കൊണ്ടു കഴകി—

പ്ലാശ്ചേണമോ നിത്യവും

ബന്ധഭ്ലൂഹവിയോഗചീവലുണ്ടും?

മാറ്റരുളവാഞ്ഞഞ്ചയം!

5

ലോകം ഭിഷമയം, വെളം ഭൂമിയം,

മായാവിലാസങ്കളാൽ

പാകംപോലെ നിരൂപകത്തിയ കളി—

പ്ലംതായി മാറന്നതാം;

പോക, ടീവക ചിന്തകൾക്കപിരകിൽ

തങ്ങളന്നതാം ശക്തിയി—

നോകം ശാന്തത, കണ്ണനീങ്ക കനക—

പ്ലാഞ്ചായി മാറേണമേ!

6

ഉന്നകർത്താവിഞ്ഞര ഇതരകൃതികൾ

The Arts of Virtue (English) 0-8-0

ജനദശ്രദ്ധ ശ്രീനാരായണ

പരമഹംസർ 0-12-0

"This new book on Sri Narayana Guru is notable for its able analysis of the Guru's personality. Primarily intended for young readers by way of an introduction to the Guru's life and mission, it sets forth in brief, but stimulating chapters the story of his early years, his solitary wanderings as an ascetic, his transformation into a revolutionary social reformer and his astonishing record by way of uplift and resuscitation..... The book is a welcome contribution to the available literature in Malayalam on Sree Narayana Guru."

THE HINDU.

അമ്പലപ്പെടുത്തേണ്ടതും മെൽവിലാസം:

കനകാലയം, ക്ലിന് റീ.

